

**Programma In Funere luctuoso Viri ... Dn. Alberti Heins Icti celeberrimi,
Decretalium Professoris in hac Universitate emeriti ... Propositum a Decano Et
Collegio Iuridico, in alma Rostochiensi Academia**

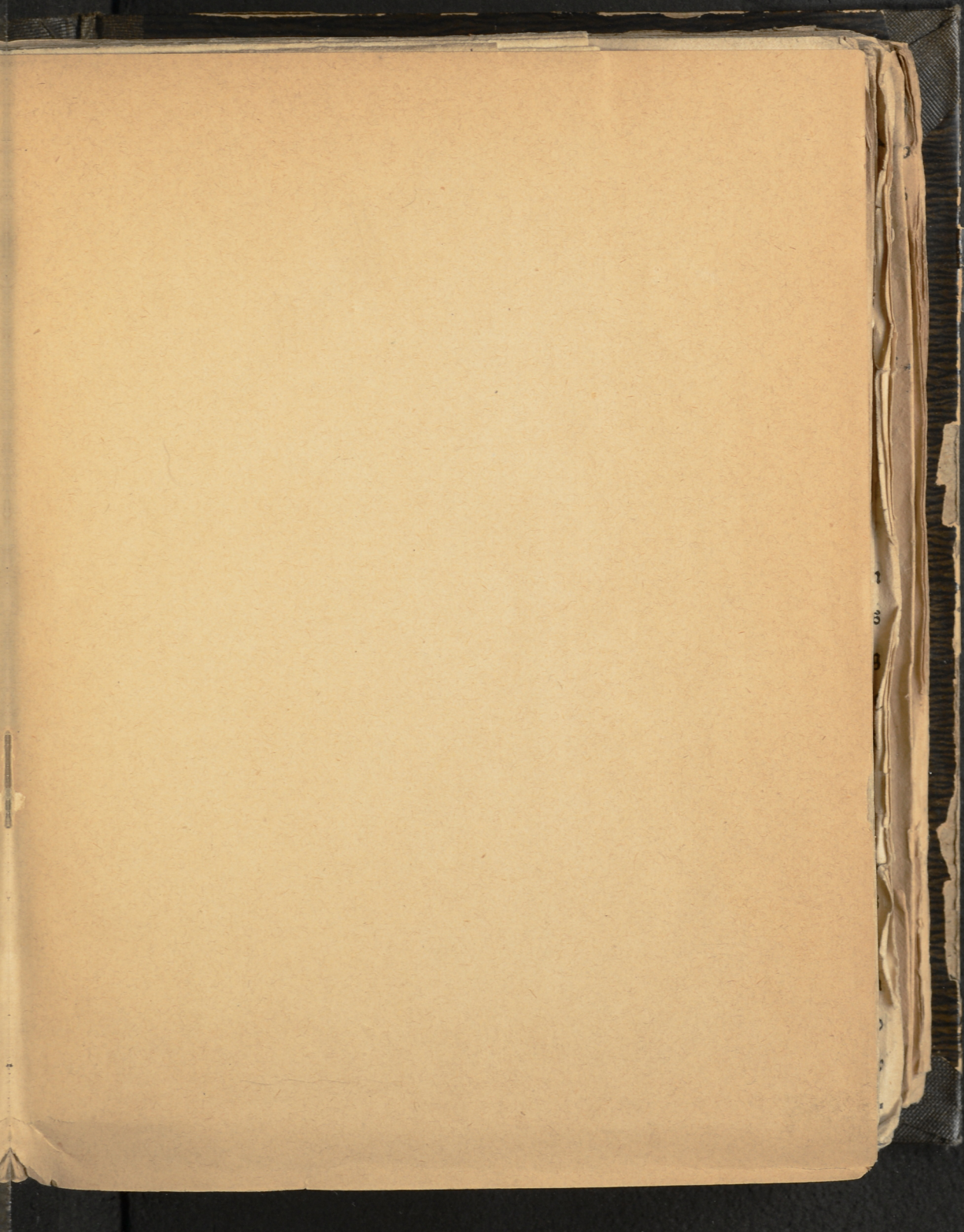
Rostochii: Kilius, 1636

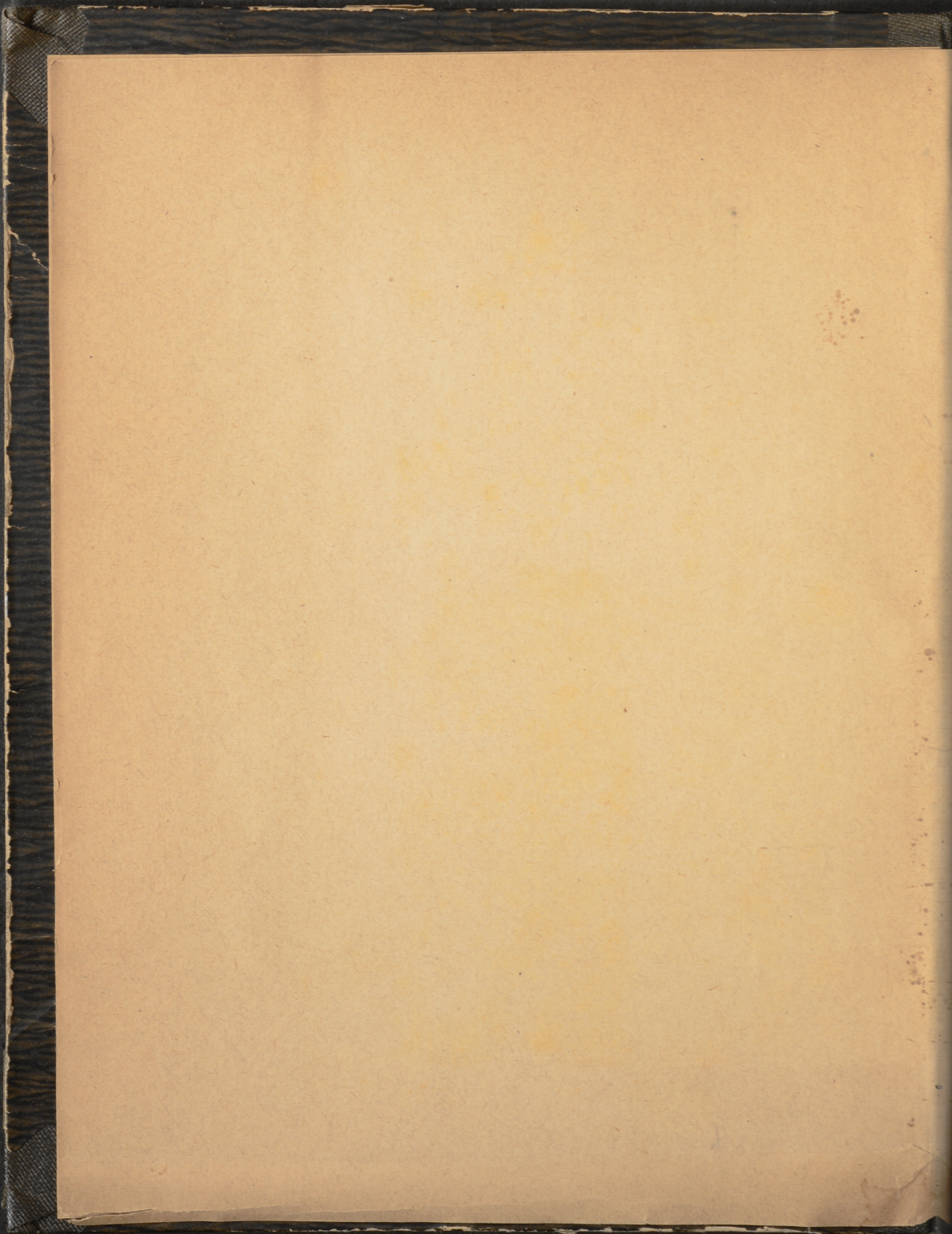
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756281423>

Druck Freier Zugang

Vol. 241. (3.) <SON>

42 31 S
255

PROGRAMMA

In Funere luctuoso

VIRI

Clarissimi, Consultissimi, & Excellentissimi

Dn. ALBERTI

Heins/

Jcti celeberrimi, Decretalium Professoris in hac Universitate emeriti, & Juridicæ facultatis Senioris desideratissimi,

Propositum

à

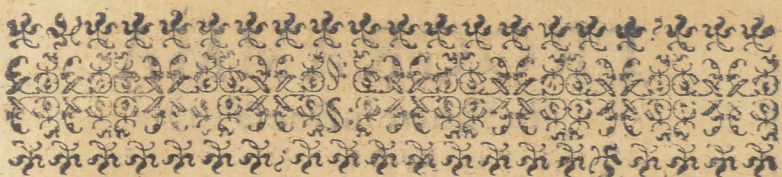
DECANO ET COLLEGIO JURIDICO, in almâ Rostochiensi Academiâ.

ROSTOCHII,

Excudebat NICOLAUS KILIVS, Academ. Typograph.

Anno. M. DC. XXXVI,

Respublica bene constituta, si
Virorum senio, auctorita-
te & prudentiâ præcullen-
tium venerabili consessu ea
sit stipata, quantum inde
adnascatur tam emolu-
menti, quàm ornamenti, fa-
cile intelliget unusquisq;
qui admittet illud Cicero-
nis: Non viribus, inquit, non velocitatibus aut
celeritate Corporum res magnæ geruntur, sed
Consilio antiquorum & scientiâ; quibus non
orbari, sed augeri etiam solet senectus. *Quid e-
nim Respublica sine Consiliis salutaribus? Idem
quod homo absq; vitâ, qui truncus est & cadaver;
quod absq; gubernaculo navis, quæ, quia regimini
non amplius subjacet, procellarum ac ventorum libidi-
ni undiquaq; objicitur, à quibus diu multumq; dum
divexata fuit, tandem vel aquarum colluvie obdu-
cta, vel ad scopulos collisa, fundum quin petat, dubi-
um non est. Eadem ratio in omni quoq; obtinet socie-
tate, quæ, quamprimum Consiliorum adminiculis
destituitur, quantâ subito avertitur, & cer-
sissima*

386
S

tissimo subsequente interitu, tot nobilissimarum,
proh! dolor, Rerum publicarum, quae rectis consiliis
susq; deq; habitis, appetitui potius & cupiditati in-
dulsero suae miserabilis ostendit ruina; adeo ut consi-
lia prudentum vel ipsas anteferenda sint mœnibus ac
propugnaculis, & tales imprimis omni curâ queren-
di, quorum sapientiâ, vel si in exitium vergat, vis-
dicari, vel si jam collapsa fuerit, restaurari possit
Respublica. Sperandum istud erit non ab iis, qui
vix heri nati sunt aut nudius tertius, ut ajunt,
sed qui ad solidam, quâ in aetate juvenili animum
imbuere eruditionem multiplicem insuper va-
riarum rerum cognitionem, experientiam
& usum, qui seris demum venit ab annis, ad-
jecerunt. Agnovit id Scriptura sacra, quae in hac
verba prorumpit: In antiquis est Sapientia, &
in longitudine dierum intelligētia, Job 12. Cum
etenim in hac mundi Universalitate ita sit compara-
tum, ut eadem fabula semel acta saepius repetatur,
mutatis solummodo personis, & Controversia vel
antea etiam decisa nonnunquam recurrere observen-
tur, nemo utiq; satius de iis & rectius feret iudicium,
quam ille, qui similia aliquando expertus, praeterita
praesentibus dextrè componere, & utriusq; causa cir-
cumstantias exactè sciat ponderare. Et licet Natura
novas subindè (ut effato Imperatoris Justiniani, in
L. 2.

L. 2. C. de vel. Jur. enucl. utamur) deproperet e-
dere formas; neq; tamen hoc in passu inanis est longa
experientia multarum rerum Magistra, sed ubi in
casibus diversis appareat aliqua convenientia, ubi i-
tidem discrepantia, uti animadvertit, ita postea,
quid decernendū sit, videbit eò cōmodius. Causa est
hoc ipsum, quamobrem Philosophi inquietas negotio-
rū publicè gerendorum vices juvenibus, Senioribus
verò pacatā consulendi assignent provinciam; Cum
ex horū prudentiā non minor, si non longè major uti-
litas, quā ex illorum sedulitate in sinum Reipubl de-
volvatur. Undè factum, quod antiquis temporibus
venerabilis senectus tanti semper fuerit pretij & Ex-
istimationis, ut olim, teste Callistrato, in L. semper 5. ff
de Jur. Immunit. apud priscos Romanos idē panē ho-
nos tribueretur senibus, qui Magistratibus, ijq; sin-
gulari etatis privilegio ab omnibus oneribus civili-
bus eximerentur. In genere quod dictum est de Re-
bus publicis, idem jure optimo de Academiis (ex
quibus veluti fecundissimo Copia cornu semina o-
mnis sapientia omnisq; Consilij, quicquid quidem in
reliquis eminent politijs, omnino derivari necessū est)
cum primis autem de Juridicā Facultate affirman-
dum venit, in quā Consiliorum harmonia utramq;
paginam facit, primas simul tenendo & ultimas; Ibi
sanē quid possit autoritas Seniorum, qui dum senili

¶

Etate & prudentiâ alijs antecēdunt, aliorum
 consilia minus exercitatorum, ne divagentur extra
 orbitas, decenti gravitate ita moderantur, ut in æ-
 quabili lance perpetuò consistat alma Justitia; fateri
 utiq; habebunt, illi, quibus sui, quo simul conclusi te-
 nentur, salus Collegij, non in ore solum hæret, ac la-
 bijs, sed ad abdita potius cordium penetralia descen-
 dit. Innuere id dubio procul ipsa quoq; voluit Fa-
 cultas, quandò honorificum SENIORIS titulum
 ab antiquitate propagatum laudare consuevit, tum
 ut memorabili quasi ~~exemplum~~ sui se commonesaceret
 officij, tum ut quantum à sapienti caritie resultet
 felicitatis, singulis daret pensitandum. De
 hujusmodi prosperitate Collegium nostrum Juri-
 dicum verè sibi gratulari ut potuit, ita debuit;
 Cum talem suspexerit hæctenus Seniore, Virum
 Clarissimum, Consultissimum & Excellentissimum,
 Dn. ALBERTVM HEIN, p. m. Juris U.
 Doct. & Decretalium Professore Emeritum,
 Collegam nostrum desideratissimum, cujus, dnm
 inter vivos agebat, fidelitatem in partibus officij
 obeundis, in Consilijs formandis candorem, pru-
 dentiam & dexteritatem, in communibus suble-
 vandis laboribus promptitudinem, in conversando
 deniq; gravitatem, non absq; insigni fructu & emo-
 lumento percepit (Vtinam percepisset diutius!)
 Verum

Verum enim verò quò celebriores antea in hoc suo Seniore de-
prehendit dotes, eo jam vehementiori percellitur luctu, ubi
spe & opinione citius tanti fulcri violentià mortis sibi sub-
repti jacturam experitur. Sed quoniam immutabili di-
divini fati dispositione hoc ità cecidisse credimus; nostrum
erit, patienter in eo acquiescere, & intereà declarande gra-
titudinis ergò, monumentum aliquod honoris, non ex aere qui-
dem aut marmore, quod diuturnitate temporis facillimè con-
ficitur, sed è literis conflatum, piè defuncto adornare, ejusq;
vita historiam rudi saltem penicillo, ne thura aliàs in Sabam
deferre videamur, pro receptà consuetudine brevibus, ut
accepimus, attexere. Principiò ortum & nativitatem quod
spectat, quæ incidit in annum prioris seculi septuagesimum
primum, & diem Mensis February, 17. hanc Senior noster (cu-
jus manes nunc sunt ex tuis cœlis) post Deum opt. maximum,
laudatissimis unicè acceptam tulit parentibus; Patri qui-
dem Viro Clariss. Consultiss. & Excellentiss. Dn. Doctori Fri-
derico Hein, Professore Decretalium in hac Universitate quan-
dam celeberrimo, ac Illustrissimi Principis Dn. Johannis Al-
berti, Ducis Megapolitani Consiliario; postmodum hujus ur-
bis Syndico & Consuli gravissimo, eternâ digno memoriâ:
Matri verò, Anne Dobbins| Matrone virtutum matronali-
um decore insigniter conspicua, Senioris Dn. Alberti Dob-
bins| Senatoris in hac civitate olim prudentissimi, filia cha-
rissima. Horum egregiam parentum imaginem filius hic mi-
nimè degener toto vite stadio in semetipso ad vivum referre
atq; exprimere annisus, quemadmodum paternorum honorû,
ita paterna quoq; pietatis, virtutis & eruditionis hares exti-
t, & parentis sui famam secum non modò passus est non
intermori, sed vestigijs ejus tenaciter insistens, indies excita-
vit abundantius, ut adeò verum fuerit de ipso, quod canit
Poëta;

Poeta; Fortes creantur fortibus &c. Talis autem in-
 doles eximia cum à primis statim annis in maxaetm nostro
 gli scere jam cœpisset, fideli deinceps educatione & institutione
 aucta fuit magis magisq̃, quando ductu & suasu Dn. Pa-
 rentis sui frequenter sueverat ad pedes considerare præcepto-
 rum tam privatorum quàm publicorum, usus imprimis ope-
 ra M. Nathanis Chytrai, cujus viri postea, semper ut me-
 minit, in grati animi indicium, non sine encomio meminisse
 perhibetur: Sub ipsius disciplinâ postquam juveniles tamdiu
 transegerat annos, donec tantum profecisset, ut peregrina-
 tionibus aptior aliquantò censeretur, nationes maluit saluta-
 re varias, earumq̃ mores ad sui informationem pervestiga-
 re, quam domi ignotus cum ignotis delitescere: Quapropter
 anno etatis decimo septimo, circa festum Johannis Baptista
 in Argentinensem Academiam ablegatus, ibidem Dasipodij
 magni illius Mathematici convictor, politioem literaturam,
 præcunte præstantissimo Junio, Eloquentia Professore publico,
 sedulus excoluit: Cujus rei præclarum, quod Argentorati
 tunc temporis ediderat, specimen etiamnum extat in ipsius
 Junij voluminibus. Exacto triennio & quod excurrit, domum
 reversus, cœptam studiorum semitam gnæviter decurrere
 perrexit. Postea Anno 1592. pergrinandi cursum ite-
 rum ingressus, Basileam adiit, usq̃ annuo spacio unâ cum
 duobus mensibus illic loci apud Dn. D. Gryneum commora-
 tus fuerat; conceffit anno 1593. Heidelbergam, ubi in ami-
 cissimâ consuetudine Avunculi sui Dn. D. Nicolai Dob-
 binsi Serenissimi Electoris Palatini Consiliarij inimiti, ad an-
 num & tres menses vixit paulo familiarius, Heidelbergâ tan-
 dem iter in Gallias molitus, initio Sedanum discessit Anno
 1594, ibiq̃ in familiaritatem devenit Julij Pacyi Cti celebra-
 rimi, (qui, ut Academiam eo nuper in loco fundatam, suâ o-
 perâ

perâ illustriorem redderet, Heidelbergâ illuc commigraverat) Anno abhinc elapso Lutetiam, ubi aliquantisper dum substituit, in amicitiam se insinnavit Brederodij Icti Clarissimi; Lutetiâ verò Aurelias profectus, in quibus per trimestre spatium officio Assessoris nationis Germanicae laudabiliter functus, Biturigas, & inde Lugdunum contendit; sicq; denuò Lugduno Germaniam per Helvetios, & deniq; Rostochium, patriam suam dulcissimam, à longo peregrinationis curriculo, Anno 1596. mense Aprili repetijt. Redux factus, eodem statim anno, 16. Septembr. tot exantlatorum antea laborum, brabeum reportavit augustissimum, susceptis à spectabili p. t. Decano Dn. D. Heinricho Cámerario, doctoralibus privilegijs ac honoribus. Insequente anno animum ad matrimonium, dum applicuisset, Deo ita disponente, Dn. Parentis sui auctoritate, in vita sociam, ultimo Januarij, sibi assumpsit Virginem Lectissimam, Catharinam Horstmans/ pijs parentibus, Patre viro spectatissimo Henrico Horstman/ (qui laudabili zelo Salutare reformationis negotium in regno Sueciae captum, transmittens illuc libros nostrae religionis in Idioma Suecicum, ad imperita plebeculae informationem translatos, suisq; excusos impensis, cum non exigua rei familiaris jactura insigniter sublevavit) Matre verò Anna von Haselen/ Fæminâ modestâ, prognatam: Cujus germana Soror Matrôna erat laudatissima Anna Horstmans/ Viri Magnifici & Consultijs. Dn. D. Jacobi Bordingi, Cancellarij Megapolitani, Antecessoris hujus Academiæ, de eadem & privatim, & in publicis Imperij comitijs, impetrato facultatis Juridicae Decanatus Casareo comitiva, ut vocant, dignitatis diplomate, egregie meriti (cujus fama quibus non innotuerit, in numero eruditorum si qui sunt, pauci erunt) conjux dilectissima. Ex hac suâ uxore modo dictâ Senior noster, felicitatis conjugalis non infimam partem

38
S
partem expertus, Sex filios & unicam filiam, videlicet u-
trumq; Clariss. & Consultiss. Virum, Dn. Fridericum J. U. D.
& Advocatum solerrimum p. m. (ex quo neptem unicam
Annam Elisabetham Neins superstitem conspexit) Et Dn.
D. Albertum, Historiarum apud nos Professore dignissimum,
Collegam & amicam nostrum pie defuncti parentis sui vesti-
gia strenue prementem (ex quo nepotem unum jam emortuū
Albertulum, unamq; neptem Catharinam Margaritam nu-
per natam vidit) inde Henricum primum, Annam, ambos in æ-
tate tenerâ deparos, Henricum secundum, Ernestum, in
infantiâ itidem extinctam, & deniq; M. Johannem Alber-
tum in castris literarum continuo desudantem, veluti præ-
clara tori pignora sustulit. Postquam autem prima hæc con-
jux fatorum legem Anno 1519. explevisset, finitis viduitatis
annis ad secunda vota progressus Senior noster, Matronam
castissimam Annam Luschorviam, Viri Clariss. & Consultiss.
Dn. D. Marci Luschorvij quondam hujus Academia Professo-
ris filiam, Balthasaris Hahnij, civis & patritij apud nos pri-
marij relictam viduam, conjugali vinculo sibi junxit; Quæ
ipsa etiam, dum Anno 1631. unâ cum marito Lubecâ ad nos
vix rediisset, dysenteria morbo correpta, natura debitum ex-
solvit. Ab hoc tempore viduam vitam produxit ad trienni-
um: Cum vero gravissimum senectutis jugum dorso impen-
dere persentisceret, videretq; non è re suâ futurum, si onus vi-
duitatis oneri ulterius superimponeret, & sibi ipsi varijs alijs
constricto curis, & diuturno insuper morbo laboranti, majores
crearet molestias, ad tertia vota animum appellens, Socrâ
filij sui Dn. D. Alberti, spectata cognitaq; virtutis Matronam,
Margretam Hagemeisters primam Dn. Simonis Pauli, Ar-
chivarij quondam & Secretarij intimioris Illustrissimi Princi-
pis ac Domini, Domini Adolphi Friderici Ducis Megapol. Do-

ni nostri clementiss. sed postea Junioris Dni. Alberti Dobo-
bins | Senatoris hujus Civitatis integerrimi relictam vidu-
am, ceu domesticarum difficultatum Sociam fidsimam ex-
ambijt, spe quidem minimè frustratus, quam de eà concepe-
rat; quippe que toto morbi hujus gravissimi tempore, lateri
ejus adherens, sollicitam ipsius curam impensè habuit, nec
quicquã vel obsequij, vel pertinacis patientia intermisit, pro-
bam quod deceret prestare egro suo marito matrem familias.
Partes officij, quibus Senior noster potissimum summi DE I
gloriam, & BONUM PUBLICUM, tanquam scopum o-
mnibus suis actionibus propositum, sectatus est unice, quod
concernit, primum ipse Professionis Decretalium provinciam
à Celsissimo Principe ac Domino, Domino Udalrico Duce Me-
gap. beatiss. memoria, ipsi demandatam, à tempore promotionis
suscepit, eiq; non sine singulari studiosa juventutis adifica-
tione, hucusq; & sic ad 40. annos ita præfuit, ut nomen suum
prosteretur merito, non inter eos, qui immensum Juris ocea-
num vix à tergo salutant, sed inter solidè eruditos & sinceros
Juresconsultos. Postmodum Anno 1610. in aulam Illustrissimi
Principis Johannis Alberti, Ducis Megap. beatiss. itidem re-
cordationis, ad subeundum Consiliarij munus avocatus, sub
initium magnis & arduis negotijs, videlicet compositioni con-
troversia de Episcopâ Ratzeburgensi inter Duces Lunaburgi-
tos & Megapolitanos agitata, itemq; fraternæ Transactioni
de divisione provinciali, inter Illustriss. Principes nostros Va-
renholtzj celebrata, non absq; laude interfuit: Cumq; officij
nomine Guströvij subsisteret per biennium, ne interea rei a-
cademica quicquam decederet, suas in professione vices com-
misit Viro Clariss. ac Consultiss. Dni. D. Christiano Ohmen/
nunc apud Regiomontanos Professori Juris primario; tandem
verò ab Illustriss. Principe gratiosè quidem dimissus, sed ea
lege,

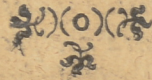
min
hinc

39
S

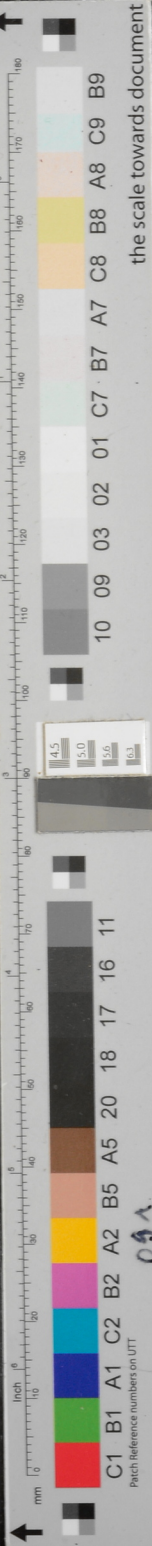
lege, ut Legationes, quas dicunt, circulares obiret nihilo-
secig, (Quas etiam ad annum usq; 26. fideliter ita administra-
vit, ut & illustriss. Principi satisfaceret ex asse, & publico
quod inservire poterat commodo, nunquam in consulendo
negligeret, redijt ad lares patrios, ibiq; ad hac usq; tempora
tam Academia, quam potissimum facultati nostra Juridica,
(In qua & hoc ipso adhuc semestri estivo Decanatum, quam-
diu potuit, sustinuit) indefessam operam ac curam, licet re-
clamante saepenumero valetudine adversa, navare sedulo
non desijt. Dones deniq; morbo indies accrescente, & acce-
dente stomachi, nec esculenta nec poculenta amplius admit-
tentis, imbecillitate, finem vitae in honorabili constitutus se-
necta, paulatim animadverteret appropere, ad piam se de-
votionem, quam universo vitae spatio adamaverat corditus,
composuit, inq; illa inter preces & suspiria Viri Reverendi M.
Christiani Michaelis, Pastoris apud nos vigilantissimi, alio-
rumq; domesticorum, prid. Cal. Sept. ad beatissimum Electo-
rum consortium emigrans, magnum sui post se reliquit desi-
derium ac dolorem: Lugebat enim vidua maestissima, qua ma-
ritum amantissimum; Lugebat filij & neptes, qui patrem a-
vumq; fidelissimum; moerent fratres Clarissimi, Sorores hono-
ratissima, qui fratrem & columnam familiae suae nobilissi-
mam; dolet candor & probitas, qua cultorem industrium;
Lugebat deniq; Academia & maxime nostra Facultas Juridica,
qua Senioremi amisit plus quam desideratissimum. Ejusmodi
autem dolorem non alio modo testatum facere poterit Res-
publica literaria, quam si gratissimam sui Senioris semper
secum conservet memoriam, atq; hujus rei gratia ultimum
humanitatis officium, pie defuncto suo partim collega &
fautori, partim vero preceptori, ad horam primam frequentem
comitatu reapse exhibeat. Exigunt id, tum merita Dr. Senio-
ris nos

ris nostri, qua in hanc Academiam extant, non vulgaris,
cum splendida totius familia amplitudo; ut quamvis de Ci-
vium hujus Universitatis promptitudine, neutiquam dubi-
temus, unicuique tamen calcar addere jure debuerimus, ex
animo vorentes, Vulnus, quod Academia, nostrorum Collegio
Juridico infixit manus acerba, ut illud dextra Dei beni-
gnissima impostum resarcias tantò clementius. P. P. Ro-
stochi sub sigillo Facultatis nostrae 5. Septembr.

Anno M. DC. XXXVI.

the scale towards document

ges ac Principes sæpè attoniti audivere : Sua-
minentis vim , non secus ac Demosthenici
petum imperij Proceres sæpè sensere. De
non tantum privati, sed & publici partibus,
inis forma, de religionis purioris vindicijs,
ibus rectè instituendis, litium prolixis telis
ad publicam salutem conservandam necessa-
ovellorum nostri ævi, novas Utopias somni-
lut alter Sulpitius, studio, usu, experiètiâ, &
sed & archivis actisq; publicis haustâ scientiâ
planè lepore differebat. Deniq; Encomio Lucij
storù disertissimū & oratorù jurisperitissimū
t. Accedebat naturalis cum decenti venustate
ta gravitas, in divino cultu pietas, in homini-
s, in negocijs expediendis dexteritas, in adver-
peris continentia, in fortunæ instabilitate
quâ bonæ conscientiæ scuto munitâ, omnes
umniarum, invidiæ & livoris ictus ac morsus
repulit. Aulicis negocijs gravibusq; causis
& occupatissimus fuerit, semper tamen
in respexit, ejus ut quondam alumnus, ita
as defensor, imò & excultor perpetuus fuit.
oz. viro consultissimo Joanne Albino, pandectarum Pro-
bente, eidem in officio susceptus & in collegium Juridici
us fuerit; præstitit se quoq; in hac vitæ statione fidum
siones crebræ, publicæ curæ & molestiæ, eum aulicos &
iri & Labeonis Jcti exemplo annum quasi cum labori-
quibus tamen cum sensu nimis irretiri & aulæ astringi
caria viri consultissimi Christiani Obmichij J. D. exitij,
demicum sibi creditam, luculenter fœneravit. Virtuti-
n adversus affectuum motus, & adversitatum impetus
mavit, seq; invictum reddidit : ast à morbis corporis se-
otius quò animo fortior, eò semper fait corpore debiliore
um in itinere quodam officij ratione suscepto, correptus
ti initio typum tertianæ simplicis gessit, ita non multò
sentavit, & in ædis inducijs indultis, majori paulò post
suans, incrementum sumpsit, in quartanam degenerans,
Accesserunt lienis & mesaræi obstructiones, & quart-
ples scorbutus, perennis itidem à capite ad fauces & pul-
alcens indelinens tussis, cujus vehementia, venula pul-
monum